Història de Filipines

Autor:
Data de publicació: 31-05-2024

Espanya i Filipines, de Juan Luna. També conegut com Espanya Guiando a Filipinas, va aparèixer al llibre El llegado de España a Filipinas acompanyada del següent epígraf: Espanya guiant Filipines per la senda del progrés. Avui és la peça central de la Sala Lluna del Museu López.

Se sap que la veritable història de Filipines va començar fa almenys 709.000 anys, com suggereix el descobriment d'eines de pedra del Pleistocè i restes d'animals sacrificats associats amb l'activitat dels homínids. Homo luzonensis, una espècie d'humans arcaics, va estar present a l'illa de Luzón fa almenys 67.000 anys.1L'humà modern més antic conegut va ser de les Coves de Tabon a Palawan que daten d'uns 47.000 anys.2Homínids d'origen africà van estar entre els primers pobladors de l'arxipèlag. Durant l' any 13.000 a. C., es va produir l'assentament austroasiàtic, quan vagaven per la massa terrestre prehundida de Sondalàndia, de la qual Filipines és un romanent d'illa postdiluvià, com es va detectar en els gens dels pobles manobo i sama.3Simultàniament amb això, va ser l'expansió cap a l'oest de la raça papuana com es va detectar en la genètica de Blaan i Sangil.3Al voltant de l' any 3000 a. C., després que els casquets polars s'enderroquessin, els mariners austronesos, que formen la majoria de la població actual, van emigrar cap al sud des de Taiwan. Cap a l' any 1 d. C. fins a l'època precolonial també hi va haver una immigració del sud d'Àsia limitada, com es troba en l'ADN del grup ètnic Dilaut.3?

Els acadèmics generalment creuen que aquests grups socials eventualment es van desenvolupar en diversos assentaments o entitats polítiques amb diversos graus d' especialització econòmica, estratificació social i organització política.4Alguns d'aquests assentaments (principalment els ubicats als principals deltes dels rius) van assolir tal escala de complexitat social que alguns estudiosos creuen que s'haurien de considerar estats primitius. Això inclou els predecessors dels centres de població moderns
com Manila, Tondo, Pangasinan, Cebu, Panay, Bohol, Butuan, Cotabato, Lanao, Zamboanga i Sulu5així com algunes entitats polítiques, com Ma-i, la possible ubicació de les quals és Mindoro o Laguna.6Aquestes entitats polítiques van ser influenciades per l'hinduisme o el budisme7que es va difondre per les invasions del sud-est asiàtic de la dinastia hindú Chola,8?Islam d'Aràbia, estats tributaris aliats de la Xina. Aquests petits estats marítims van florir a partir del primer mil·lenni.9Aquests regnes comerciaven amb el que ara s'anomena la Xina, l'Índia, el Japó, Tailàndia, el Vietnam, l'Aràbia Saudita i Indonèsia. La resta dels assentaments eren barangay independents aliats amb un dels estats més grans. Aquests petits estats van alternar entre ser part o estar influenciats per imperis asiàtics més grans com la Dinastia Ming, Majapahit i Brunéi o rebel·lar-se i fer la guerra contra ells.

La primera visita registrada dels europeus és l'expedició de Fernando de Magallanes que va aterrar a l'illa Homonhon, ara part de Guiuan, Samar oriental el 17 de març de 1521. Van perdre una batalla contra l'exèrcit de Lapulapu, cap de Mactán, on van matar Magallanes.10?11El colonialisme espanyol va començar amb l'arribada de l'expedició de Miguel López de Legazpi el 13 de febrer de 1565 des de Mèxic. Va establir el primer assentament permanent a Cebú.12Gran part de l'arxipèlag va quedar sota el domini espanyol, creant la primera estructura política unificada coneguda com a Filipines. El domini colonial espanyol va veure la introducció del cristianisme, el codi de dret i la universitat moderna més antiga d'Àsia. Les Filipines van ser governades sota el Virreinato de Nueva España basat en Mèxic. Després d'això, la colònia va ser governada directament per Espanya.

El domini espanyol va acabar el 1898 amb la derrota d'Espanya a la Guerra hispano-estatunidenca. Filipines es va convertir llavors en un territori dels Estats Units. Les forces estatunidenques van reprimir una revolució dirigida per Emilio Aguinaldo. Estats Units va establir el Govern Insular per governar Filipines. El 1907, es va establir l'Assemblea Filipina electa amb eleccions populars. Estats Units va prometre la independència al Jones Ac.13a Mancomunitat Filipina es va establir el 1935, com un pas intermedi de 10 anys abans de la independència total. Tanmateix, el 1942 durant la Segona Guerra Mundial, Japó va ocupar Filipines (Ocupació japonesa de Filipines). L'exèrcit estatunidenc va vèncer els japonesos el 1945. El Tractat de Manila el 1946 va establir la República Filipina independent.

Període prehispànic

Article principal: Filipines prehispànica

Prehistòria

Es creu que els primers humans van arribar almenys fa 30.000 anys mitjançant un pont de terra natural que unia les illes amb el continent asiàtic. Descobriments arqueològics suggereixen que els ati, una espècie de negret, es van instal·lar a les illes fa més de 5000 anys, i van ser més tard desplaçats en gran part pels austronesos provinents de l'illa de Formosa. A l'arribada dels espanyols els autronesos eren predominants i parlaven diverses llengües de la subfamília filipina (veure també llengües de Filipines). Els estudis genètics indiquen que, a més dels negrits i els austronesos, els austroasiàtics, els papús i els sudasiàtics (Índia) també van emigrar a Filipines.3?

Primers estats (900-1589)

Una pàgina del Còdex Bòxer que mostra una escena de l'aristocràcia clàssica filipina.

Barangays

Article principal: Barangay (històric)

En la història primerenca de Filipines, el barangay era una unitat sociopolítica complexa14?15que els estudiosos històricament han considerat com el patró organitzatiu dominant entre els diversos pobles de l'arxipèlag filipí.16El terme barangay literalment significa casa o vaixell. Tot i que se'ls anomena estats Barangay,17es desconeix la forma de govern exacta de tots ells. Alguns barangays eren camperols independents ben organitzats, de trenta a cent llars.18D'altres eren ciutats cosmopolites, semblants a les ciutats-estat de l'Antiga Grècia.19?

No s' ha de confondre amb l' ús actual de la paraula Barangay, usat per l' Administració filipina per referir-se als barris de les ciutats.

Vegeu també: Barangay (barri)

Registres més antics d' estats estrangers

Segons fonts del sud de Liang, la gent del regne de Langkasuka en l'actualitat Tailàndia ha estat fent servir roba de cotó feta a Luzón des del 516-520 d. C.20L'historiador britànic Robert Nicholl, citant el cronista àrab Al Ya'akubi, havia escrit que en els primers anys dels anys 800, els regnes de Muja (Luego Pagan Brunéi) i Mayd (Kedatuan de Madja-as o Ma-i) va llegir la guerra contra l'Imperi xinès.21Els erudits indis medievals també es van referir a Filipines com a "Panyupayana" (Les terres envoltades d'aigua).22?

Tombes de Kamhantik

Article principal: Tombes calcària de Kamhantik

Tomba a Kamhantik

Les tombes de Kamhantik són les ruïnes (280 ha) d'un antic barangay (petits regnes a la Filipines precolonial) que es troba a la província de Quezon, al sud de l'illa de Luzón. Són quinze tombes que van ser excavades per arqueòlegs manresà del Museu Nacional de les Filipines el 2011. Es van construir entre el 890 i el 1030 d. C.23i a banda d'una funció funerària, al parer també va ser una àrea habitada.24Tot i que oficialment es van descobrir el 2011, ja eren conegudes pels llocs i pels caça-tresors que van espoliar gran part del seu contingut.25En l'actualitat els llocs creuen que les tombes de Kamhantik van ser construïdes pels seus ancestres tagals amb l'ajuda d'éssers mitològics anomenats anitos, enviats per Bathala, la deïtat suprema dels antics tagals.

Kedatuan de Madja-as

Article principal: Kedatuan de Madja-as

La Confederació/Kedatuan de Madja-as va ser una llegendària entitat política precolonial suprabarangànica a l'illa de Panay a Filipines. S' esmenta en el llibre de Pedro Monteclaro titulat Maragtas. Suposadament va ser creat per Datu Sumakwel per exercir la seva autoritat sobre tots els altres datus de Panay.26els Maragtas també van aparèixer al frare agustí, Rev. Fr. Els relats besayans de Tomas Santaren sobre els primers assentaments de Borneo (originalment una

part de l'apèndix del llibre Igorrotes: estudi geogràfic i etnogràfic sobre alguns districtes del nord de Luzon Igorots: a Geographic and etnographic study of certs districtes del nord de Luzón pel pare Angel Perez)27A més, els personatges i llocs esmentats al llibre Maragtas, com Rajah Makatunaw i Madj-as, es poden trobar a Ming Dynasty Annals and Arabic Manuscripts. No obstant això, les dates escrites són anteriors, ja que es va registrar que Rajah Makatunaw datava de 1082 d. C. i era descendent de Seri Maharajah (segons els anals xinesos), mentre que el llibre de Maragtas l'ubicava l'any 1200. J. Carrol en el seu article: "The Word Bisaya in the Philippines and Borneo" (1960) pensa que podria haver-hi evidència indirecta en la possible afinitat entre Visayans i Melanaos, ja que especula que Makatunao és similar amb l'antic líder de Melanao anomenat "Tugao".28Els anals i mapes xinesos registren Madja-as com està marcat amb la ciutat de Yachen ?? (Oton, que és un districte a Panay, una illa sota Madja-as Kedatuan)29?

Madja-as assetjament de Brune
Segons el frare agustí, el reverend p. Santaren, Datu Macatunao o Rajah Makatunao és el "sultà dels Moros", i parent de Datu Puti que es va apoderar de les propietats i riqueses dels deu datus. Els guerrers de Borneo Labaodungon i Paybare, després d'assabentar-se d'aquesta injustícia del seu sogre Paiburong, van navegar a Odtojan a Borneo, on governava Makatunaw. Els guerrers van saquejar la ciutat, van matar Makatunaw i la seva família, van recuperar les propietats robades dels 10 datus, van esclavitzar la població restant d'Odtojan i van navegar de tornada a Panay. El van saquejar combinant reclutes de la població local filipina i companys pioners de Madja-as. Labaw Donggon i la seva esposa, Ojaytanayon, es van establir més tard en un lloc anomenat Moroboro. Després hi ha descripcions de diversos pobles fundats pels datus a Panay, altres illes de Visayas, i el sud de Luzón.30?

Indianització
Article principal: Indianització del sud-est asiàtic

Expansió de l' hinduisme per Àsia.Escriptura Baybayin, una de les moltes escriptures subyat que es van formar a les Filipines.

Entre els segles I i Vl, el Sud-est Asiàtic estava sota la influència cultural del Món indi. Per això van sorgir durant diversos segles nombrosos principats i imperis indianitzats (terme que va sorgir precisament per la influència de la cultura índia a aquestes àrees31?). Els efectes de l' hinduisme i el budisme van aplicar un tremend impacte en les moltes civilitzacions que habitaven el sud-est asiàtic, la qual cosa va proporcionar una certa estructura a la composició de les tradicions escrites. Un factor essencial per a la difusió i adaptació d' aquestes religions es va originar a partir dels sistemes de comerç dels segles III i IV. Per difondre el missatge d'aquestes religions, monjos budistes i sacerdots hindús es van unir a classes mercantils en la recerca de compartir els seus valors i creences religioses i culturals.

Al voltant del segle XII, un grup de persones del nord de Mindanao es van assentar a les veïnes illes de Bohol i Panglao. Provenien d'una nació anomenat Lutao (probablement un regne animista que després esdevindria a la Confederació de sultanats de Lanao).32El Kedatuan de Dapitan a Bohol occidental, que aviat es convertiria en un dels més pròspers per la seva activitat comercial amb àrees properes i mercaders xinesos. El jesuïta Francisco Ignacio Alcina (1610 – 1674) va escriure sobre Dapitan que era una rica nació i la va recolzar la Venècia de les Bisayas.

Escriptures Suyat
Article principal: Escriptures Suyat

Suyat és un nom col·lectiu modern per definir diverses escriptures grups etnolingüístics diferents a Filipines abans de la colonització espanyola al segle XVI. Entre elles s' inclouen l' escriptura Baybayin, l' escriptura Kulitana, l' escriptura Eskayana, l' escriptura Haununua o l' escriptura Buhida.

La inscripció sobre coure de Laguna (vegeu avall) està escrita en alfabet Kawi, originat a Java i es va utilitzar a la regió indomalaia pel comerç marítim. Més tard, entre els segles XIII i XIV, l'escriptura es va adaptar a l'idioma tagal coneguda com a escriptura Baybayin. El terme baybayin literalment significa «síl·labes» i forma part de la família d'alfabets bràhmics.33El Baybayin es va trobar en un jaciment de Batangas en objectes de lloança. Tot i que és comuna la percepció que el Baybayin va reemplaçar el Kawi, molts historiadors creuen que van conviure en el temps; el Baybayin, que va ser descrit pels cronistes espanyols i per això es va conèixer internacionalment, era més fàcil d'aprendre i d'ús quotidià. El Kawi probablement es reservava per a documents oficials governamentals.34El Baybayin era més senzill, però Kawi era més concís.

Tot i que Kawi va ser reemplaçat pel guió llatí, Baybayin va continuar utilitzant-se durant la colonització espanyola de Filipines fins a finals del segle XIX. Els guions estretament relacionats que encara s'utilitzen entre els pobles indígenes inclouen Hanunóo, Buhid i Tagbanwa.35?

Inscripció de Llacuna
Article principal: Inscripció sobre coure de Llacuna

Inscripció de Llacuna.

La inscripció sobre coure de Laguna, també coneguda simplement com a LCI, és un document legal inscrit l' any 900 d. C. a Filipines sobre una placa de coure. Es coneix la data exacta perquè hi està escrita.36?

Va ser adquirit el 1990 pel Museu Nacional de les Filipines i desxifrat per Antoon Postma el 1992. Postma va trobar similituds entre la inscripció i l'escriptura indonèsia Kawi. Postma va traduir l'escriptura i va trobar que la placa venia amb la seva data inclosa: l'any 822 del calendari Saka, mes Waisaka i el quart dia després de la lluna minvant, que correspon al dilluns, 21 d'abril, 900 d. C.37?

L'LCI documenta l'existència de diverses formes de govern a les Filipines prehispànica, en especial el Regne de Tondó36al delta del riu Pasig. Alguns estudiosos apunten que també indiquen l'existència de llaços comercials, culturals, i polítics entre aquests regnes i, almenys, una civilització asiàtica contemporània: el regne javanès de Medang.36?

Rajanat de Cebu
Article principal: Rajanat de Cebu

Cebu, o simplement Sugbu, era un Raja (monàrquic) Mandala (estat) indianitzat a l'illa de Cebu a Filipines abans de l'arribada dels conqueridors espanyols. Es coneix en els registres xinesos antics com la nació de Sokbu (??).38Segons la "llegenda oral" de Visayan, va ser fundada per Sri Lumay39o Rajamuda Lumaya, un príncep menor de la dinastia Chola de l'Índia que va ocupar Sumatra.39Va ser enviat pel Maharajà de l'Índia per establir una base per a les forces expedicionàries, però es va rebel·lar i va establir la seva pròpia politia independent.40La capital de la nació era Singhapala (???????????) que és tamil-sànscrit o "Leone-Ciutat", les mateixes arrels amb la ciutat-estat moderna de Singapur.41Segons el folklore de Visayan, Sri Lumay era meitat tamil39i meitat-malai42?39de Sumatra, que es va assentar a les Visayas, i va tenir diversos fills. Un dels seus fills era Sri Alho, que va governar una terra coneguda com Sialo que incloïa les ciutats actuals de Carcar i Santander a la regió sud de Cebu. Sri Ukob va governar un sistema de govern conegut com a Nahalin al nord, que incloïa els pobles actuals de Consolació, Liloan, Compostel·la, Danao, Carmen i Bantayan. Va morir en batalla, barallant amb els pirates moros musulmans coneguts com a magals (literalment "destructors de la pau") de Mindanao.

Rajanat de Butuan
Article principal: Rajanat de Butuan

El segell d'ivori de Butuan, exhibit al Museu Nacional de Filipines

Butuan (també anomenat Regne de Butuan) va ser una entitat política filipina precolonial centrada al nord de l'illa de Mindanao a la ciutat moderna de Butuan en el que ara és el sud de Filipines. Era conegut per la seva extracció d'or, els seus productes d'or i la seva extensa xarxa comercial a l'àrea de Nusantara. El regne tenia relacions comercials amb les antigues civilitzacions del Japó, la Xina, l'Índia, Indonèsia, Pèrsia, Cambodja i les àrees que ara formen part de Tailàndia.43?

L'evidència indica que Butuan va estar en contacte amb la dinastia Song de la Xina almenys l'any 1001 d. C. L'anal xinès Song Shih va registrar la primera aparició d'una missió tributària de Butuan (Lijehan ??? i Jiaminan) a la Cort Imperial Xinesa el 17 de març de 1001 d. C. Butuan (o "Buotuan" ?? en xinès mitjà) en aquesta època era un centre comercial i d'extracció d'or al nord-est de Mindanao, conegut per fabricar eines i armes de metall, instruments musicals i joies d' or.44Els anals xinesos van descriure Butuan com un regne hindú amb una monarquia budista.45El cap (o "rei") de Butuan anomenat Kiling va enviar un enviat sota el comandament d'I-hsu-han, amb un memorial formal sol·licitant el mateix estatus en el protocol de la cort amb l'enviat de Champa. L'investigador Eric Casino creu que el nom Kiling no és d'origen visaià sinó indi, perquè Kiling es refereix a la gent de l'Índia. El Sejarah Melayu (Anales malayos) del país veí de Malàisia, es refereix als Keling redactats de manera similar com a immigrants de l'Índia. La sol·licitud de Rajah Kiling d'igualtat diplomàtica en el protocol cap al seu Rajahnate va ser després denegada per la cort imperial xinesa, principalment a causa del favoritisme cap a la civilització Champa.46?

Rajanat de Sanmalan
Article principal: Rajanat de Sanmalan

La Tara Daurada d'Agusan mostra que els regnes locals de Filipines durant l'era eren hindús i indianitzats.

dreta

Sanmalan és un estat filipí precolonial ubicat en el que ara és Zamboanga,47designat en els anals xinesos com "Sanmalan" ???. Els xinesos van consignar un tribut l'any 982 del seu rajà o rei, Chulan, representat a la cort imperial pel seu emissari Ali Bakti.48La crònica històrica xinesa posterior Zhufan zhi ??? publicada el 1225; va escriure una vegada més sobre Sanmalan, però ara es coneixia com a Shahuagong. En contrast amb la seva anterior menció com a empori comercial, es va convertir en un estat pirata impulsat pel saqueig d'esclaus.49?

Moltes de les persones del país de Shahuagong surten al mar obert en incursions pirates. Quan prenen captius, els atenen i els venen a Shepo (Java) (com a esclaus)

~Zhufan zhi 1225

Quan van arribar els espanyols, van atorgar l'estatus de Protectorat a l'antiga entitat política de Sanmalan, que anteriorment havia estat sota l'esfera del Sultanat de Sulu.50Sota el domini espanyol, l'emplaçament de Sanmalan va rebre immigrants militars provinents de Mèxic i Perú.51Després d'una rebel·lió contra el domini espanyol, l'estat que va reemplaçar Espanya i que havia subsistit en el que alguna vegada va ser l'emplaçament de Sanmalan, va ser l'efímera República de Zamboanga.

Guerra contra l'Imperi Hindú de Majapahit
Als anys 1300, els anals xinesos, Nanhai zhi, van informar que Brunéi va envair o administrar els regnes filipins de Butuan, Sulu i Ma-i (Mindoro) que recuperarien la seva independència en una data posterior.52A Segons el Nagarakretagama, l'Imperi Majapahit sota l'emperador Hayam Wuruk, va envair Sulu l'any 1365. Tanmateix, el 1369, els Sulus es van rebel·lar i recuperar la independència i en venjança, van assaltar l'Imperi Majapahit i la seva província. 'Po-ni (Brunei), i havia envaït la costa nord-est de Borneo53i després va anar a la capital, saquejant-la de tresors i or. Al saqueig de Brunei, els Sulus havien robat 2 perles sagrades del rei de Brunei.54Una flota de la capital de Majapahit va aconseguir defugir els Sulus, però "Po-ni" va quedar més feble després de l'atac.55?

Sinització
Vegeu també: Sinització

Mai
Article principal: Ma-i

Una col·lecció de Piloncitos de oro estampats amb el caràcter Baybayin de "Ma" possiblement representant la nació de Ma-i.

La data més primerenca suggerida per al contacte de la Xina amb Filipines és l'any 982. Gràcies als anals imperials xinesos de Chu Fan Chih i Sung Shih56?57?58es coneix de l'existència de Ma-i un estat que va desaparèixer al voltant del 1300 i que suposadament s'ubicava a l'illa de Mindoro.59Tot i que poc més es coneix sobre aquest estat, sabem que comerciava amb Cantó (Guangzhou) i Quanzhou60perquè així ho conta Ma Duanlin en la Història dels Song.61?

Sandao
Article principal: Sandao

Sandao "??" en caràcters xinesos, que també es coneixia com Sanyu (??), era una nació filipina prehispànica registrada en els anals xinesos com una nació que ocupava les illes de Jamayan ??? (actual Calamian), Balaoyou ??? (actual Palawan),62i Pulihuan ??? (prop de l'actual Manila).63Al diccionari geogràfic xinès el Zhufan zhi ??? (1225), va ser descrit com un estat vassall de la nació més poderosa de Ma-i centrada en la propera Mindoro.64?

Pulilu
Article principal: Pulilu

Pulilu era una entitat política prehispànica centrada en Polillo, Quezon65i va ser esmentat al diccionari geogràfic xinès Zhufan zhi ??? (1225).64Es descriu com a políticament connectat a la nació de Sandao "??" als Calamianes, que al seu torn era un estat vassall del país més gran de Ma-i "??" centrat en Mindoro.64Es va registrar que la seva gent era guerrera i propensa al saqueig i al conflicte. En aquesta zona, el mar està ple d' esculls de corall, que tenen superfícies ondulades que s' assemblen a troncs d' arbres en descomposició o fulles d' afaitar. Els vaixells que passen pels esculls han d'estar preparats per fer maniobres agudes per evitar-los perquè són més tallants que espases i alabardes. El corall vermell i el corall langgan blau també es produeixen aquí, però, són força difícils de trobar. També és similar a la nació de Sandao en els costums locals i productes comercials. La principal exportació d'aquesta petita entitat política són els coralls rars.64?

Siquijor
L'illa de Siquijor, en aquella època anomenada Katagusan, també va viure una important relació comercial amb la Xina. S'han trobat evidències arqueològiques que inclouen ceràmiques i altres objectes xinesos. També l'art de curació tradicional (vegeu: Medicina xinesa tradicional) i el sistema de creences (vegeu: Religió tradicional xinesa es van importar i desenvolupar al regne Katagusan.66A l'arribada dels espanyols, el governant de l'illa era el rei Kihod, segons les cròniques de Legazpi. De fet el nom de l'illa procedeix de quan el Rei va rebre els espanyols, aquest es va presentar amb les paraules Si Kihod («soy Kihod»). Els espanyols erròniament van creure que parlava sobre l'illa, per la qual cosa van adoptar el nom de Sikihod, més tard Siquijor.67?68?

Caboloan (Pangasinán)
Article principal: Luyag na Caboloan (Pangasinan)

Luyag na Caboloan (conegut com a Feng-chia-hsi-lan a la Xina)69?70o Huangdon de Pangasinán va ser un regne del nord de Filipines, a la conca del riu Agno, tributari de la dinastia Ming de la Xina i amb capital a Binalatongan (actual San Carlos de Binalatongan).71Va ser fundat al voltant del 1350 per la mítica princesa guerrera Urduja. Va ser breument capturat pel corsari Limahon per a un any més tard ser conquerit pels espanyols el 1576.

Probablement es parlessin les llengües pangasinenques. Les religions principals van ser l'hinduisme i el budisme, a més d'animistes.

Incursions de Visayan contra la Xina
Escrivint al segle XIII, l'historiador xinès Chao Ju-Kua va esmentar incursions realitzades per Pi-sho-ye a les ciutats portuàries del sud de la Xina entre 1174-1190 d. va arribar a través de la part sud de l'illa de Taiwan.72Historiadors posteriors van identificar aquests assaltants com a besaians, mentre que l'historiador Efren B. Isorena, a través de l'anàlisi de relats històrics i corrents de vent a la banda del Pacífic de l'est i sud-est d'Àsia, va concloure que aquests assaltants probablement eren la gent d'Ibabao (el nom precolonial per al costa oriental i una part de la costa nord de Samar).73?

Islamització
Vegeu també: Islamització

Espectacle de la dansa reial de Maranao, el Singkil.

El 1380, s'introdueix l'islam a Filipines de la mà de Makhdum Karim, el primer musulmà missioner (predicador o dawwa) que a arribar a l'arxipèlag. Els posteriors contactes amb predicadors àrabs, malaisis i javanesos van ajudar a expandir la fe islàmica entre els filipins i van sorgir diversos sultatons, és a dir regnes que professen la fe islàmica. Més tard, sota la colonització espanyola, el cristianisme substituiria la preeminència islàmica, excepte al sud.

Sultanat de Maguindanao
Article principal: Sultanat de Maguindanao

Estàndard del Sultanat de Sulu.

A principis del segle XVI, arriba a les illes el dawwa Mohammed Kabungsuwan, de Johor (igual que Abu Bakr), i el 1515 funda el Sultanat de Maguindanao, expandint l'islam per l'illa de Mindanao que anteriorment era sobretot hindú. Maguindanao va ser el territori que va poder resistir més temps la colonització espanyola, ja que va desaparèixer definitivament el 1888, tres-cents vint-i-cinc anys més tard.

Sultanat de Joló
Article principal: Sultanat de Sulu

El sultanat més destacat és el Sultanat de Joló, establert el 1450 per Sharif ul-H?shim amb seu al petit arxipèlag de Joló i que va abastar parts d'Indonèsia, Malàisia i les Filipines. La casa reial d'aquest sultanat reivindicaven ser descendents de Mahoma.

Sultades de Lanao
Article principal: Sultades de Lanao

Els Sultades de Lanao a Mindanao, Filipines van ser fundats al segle XVI a través de la influència de Shariff Kabungsuan, qui va ser entronitzat com a primer Sultà de Maguindanao el 1520. Els Maranao de Lanao estaven familiaritzats amb el sistema de sultanat quan l'Islam va ser introduït a la zona per Musulmans missioners i comerciants de les regions Mitjà Orient, Indian i Malay que van propagar l'Islam a Sulu i Maguindanao.

A diferència de Sulu i Maguindanao, el sistema del Sultanat a Lanao va ser excepcionalment descentralitzat. L'àrea es va dividir a Cuatro Estados Soberanos de Lanao o Pat a Phangampong a Ranao que es componen de diverses cases reials (Sapolo ago nem a Panoroganan o The Sixteen (16) Casas Reales) amb jurisdiccions territorials específiques dins de Mindanao continental. Aquesta estructura descentralitzada del poder real a Lanao va ser adoptada pels fundadors i mantinguda fins al dia d'avui, en reconeixement al poder compartit i prestigi dels clans governants a l'àrea, emfatitzant els valors d'unitat de la nació ([[: wikt:unity|'

Sultanat de Brunéi i Vasallo Estat de Manila
Article principal: Sultanat de Brunei

Cap al segle XV, el Sultanat de Brunéi va controlar les ribes occidentals de les Filipines.

Al voltant de l'any 1500, el Sultanat de Brunéi, sota el sultà Bolkiah, va atacar el Regne de Tondó i va fundar una ciutat amb el nom malaisi de Kota Selurong o Kota Seludong, capital del Regne de Manila, un estat satèl·lit de Brunéi. Més tard, Selurong esdevindrà part de la ciutat de Maynila ubicada al banc oposat del riu Pasig.35Tot i que els rajàs de Tondó, la casa Lakandula, van mantenir els seus títols i propietats, el poder polític va passar a la casa Soliman, els rajàs de Manila.74?

Caiguda del Dapitan Kedatuan
Article principal: Kedatuan de Dapitan

El 1667, el pare Francisco Combes, en la seva Història de Mindanao, va esmentar que en un moment de la seva història, la gent de l'illa de Panglao va envair el territori continental de Bohol i posteriorment va imposar el seu domini econòmic i polític a la zona. Van considerar els habitants anteriors de les illes com els seus esclaus per raó de la guerra, com ho va fer per exemple com Datu Pagbuaya, un dels governants de Panglao, va considerar Datu Sikatuna com el seu vassall i parent.75La invasió de la part continental de Bohol per part de la gent de Panglao va marcar el començament de l'anomenat "regne" de Bohol, també conegut com el "Regne Dapitan de Bohol". El "regne" de Bohol va prosperar sota el regnat dels dos governants germans de Panglao - Datu Dailisan i Datu Pagbuaya, amb vincles comercials establerts amb els països veïns del sud-est asiàtic, particularment amb el Sultanat de Ternate. El floriment del comerç al "regne" de Bohol es deu a la seva ubicació estratègica al llarg dels concorreguts canals comercials de Cebú i Butuan. Perquè altres països com Ternate obtinguin accés als concorreguts ports comercials de Visayas, primer han de forjar llaços diplomàtics amb el "regne" de Bohol. Les relacions entre el Sultanat de Ternate i Bohol es van agredolçar quan el sultà de Ternatan es va assabentar del trist destí del seu emissari i els seus homes que van ser executats pels dos caps governants de Bohol com a càstig per abusar d'una de les concubines. Així, el 1563, els ternatans van atacar Bohol. Vint joangues fent-se passar enganyosament per comerciants van ser enviats pel sultà de Ternate per atacar Bohol.

Agafats desprevinguts, els habitants de Bohol no van poder defensar-se dels assaltants de Ternatan, que també estaven equipats amb armes de foc sofisticades com mosquets i arcabucs, que els boholans van veure per primera vegada. Aquestes noves armes van ser el resultat de l'ajuda dels portuguesos a la incursió de Ternatan a Bohol. Molts boholans van perdre la vida en aquest conflicte, inclòs el germà de Pagbuaya, Datu Dailisan. Després de la incursió de represàlia de Ternatan contra Bohol, Datu Pagbuaya, que va quedar com l'únic cap regnant de l'illa, va decidir abandonar Bohol continental juntament amb la resta dels homes lliures perquè consideraven que l'illa de Bohol era desafortunada i maleïda. Es van assentar a la costa nord de l'illa de Mindanao, on van establir l'assentament de Dapitan.76?

Rivalitats entre regnes
Una col·lecció de lantaka filipins, una mena d'arma giratòria utilitzada en les guerres entre regnes.

aquest període també hi va haver un conflicte territorial latent entre l'Estat de Tondo i l'estat vassall de Bruneian, el Rajahnate islàmic de Maynila, per al qual el governant de Maynila, Rajah Matanda, va buscar l'ajuda militar contra Tondo dels seus parents. al Sultanat de Brunei.77Els Rajahnates hindús de Butuan i Cebu també van suportar incursions d'esclaus i van lliurar guerres contra el Sultanat de Maguindanao.78Simultàniament amb aquestes incursions d'esclaus , va ser la rebel·lió de Datu Lapulapu de Mactan contra Rajah Humabon de Cebu.79La població era escassa a causa de les freqüents guerres entre regnes i també a causa de la freqüència comuna dels tifons i la ubicació de Filipines al Cinturó de foc del Pacífic.80L'escassa la població i els múltiples estats que competeixen pel limitat territori i la gent de les illes van simplificar la colonialització espanyola en permetre que els seus conqueridors utilitzessin efectivament una estratègia de divideix i venceràs per a una ràpida conquesta.

Els Luzones
Article principal: Luzones

Els Luzones i el seu paper al sud, sud-est i est d' Àsia
Al sud-est asiàtic continental, Luzones (Ells són de l'illa de llum) va ajudar el rei birmà en la seva invasió de Siam el 1547 dC. Alhora, Luzones va lluitar al costat del rei siamès i es va enfrontar al mateix exèrcit d'elefants del rei birmà en la defensa de la capital siamesa a Ayuthaya.81L'activitat militar i comercial de Lucoe va arribar fins a Sri Lanka al sud d'Àsia, on es va descobrir ceràmica Lungshanoid feta a Luzón als enterraments82Els llums tenien interessos militars i comercials principalment al sud-est asiàtic amb cert abast a l'est i el sud d'Àsia, tant que el soldat portuguès Joao de Barros considerava els llucoes, que estaven militarment i comercialment actius a tota la regió, "els més bel·licosos i valents" d'aquestes parts.83Els filipins de l'illa de Luzón (Luzones) no eren els únics filipins a l'estranger, l'historiador William Henry Scott, citant el manuscrit portuguès Summa Orientalis, va assenyalar que Mottama a Birmània (Myanmar) tenia una gran presència de comerciants. de l' illa de Mindanao.84?

Els Llums i la conquesta de Filipines pels Habsburg espanyols
Article principal: Guerres habsburg-otomanes

Durant la dècada de 1500, els Luzones eren un poble procedent de Luzón, Filipines.85?que tenia xarxes comercials i militars a tot el Sud,86?Sud-est i est d' Àsia,87i havia trobat ocupació tant per al costat otomà com per al portuguès quan els otomans van concentrar l'assistència als sultatons del sud-est asiàtic en el seu nou protectorat, el Sultanat d'Aceh88i els portuguesos van conquerir Malaca. Luzón, d'on eren els Luzones, es van dividir entre pobles islamitzats i pagans (budistes, hindús i animistes) que van lluitar entre si.89No obstant això, Luzones va trobar ocupació com a funcionaris a tota la regió, com en els següents casos. A causa de la invasió del Tondo hindú pel Sultanat de Brunéi que va establir el Rajahnat de Maynila musulmà com a estat titella, el príncep de Manila i net del sultà Bolkiah, anomenat Rajah Ache, es va desenvolupar com a almirall de l'armada de Bruneian i havia reprimit una revolta budista al sud-oest de Borneo a la ciutat de Loue90a més de servir com a executor dels interessos de Bruneian a Luzón. Així mateix, després de l'expedició otomana a Aceh, el comandant otomà, Heredim Mafamede, enviat des de Suez pel seu oncle, Suleiman, virrei del Caire, quan la seva flota més tard va prendre Aru a l'Estret de Malaca, que contenia 4.000 musulmans de Turquia, Abisinia, Malabar, Guyarat i Luzón, i després de la seva victòria, Heredim va deixar allà una guarnició acuradament seleccionada sota el comandament d'un Luzones filipí anomenat Sapetu Diraja. Sapetu Diraja, va ser llavors assignat pel sultà d'Aceh la tasca de mantenir Aru (nord-est de Sumatra) el 1540.91Fins i tot, els Luzones es van sumar a l'intent de reconquesta musulmana de Malaca contra els portuguesos. Els mercenaris de Luzón també van participar en un intent fallit de reprendre Malaca el 1525 amb l'ajuda del renegat portuguès Martín Avelar. El "capità de les Llums" navegava al vaixell insígnia amb guerrers que Joao de Barros considerava "els més bel·licosos i valerosos d'aquestes parts".92No obstant això, els Luzones també van trobar feina a la Malaca portuguesa, i un d'ells, Regimo Diraja va ser designat com a "Temenggung" (Guió Jawi: TGM yt93(Governador i General en Cap) sobre els nadius94i fins i tot va controlar i vigilar el comerç entre l'Oceà Índic, l'Estret de Malaca, el Mar de la Xina Meridional,95i els principats marítims medievals de Filipines.96?97La doble lleialtat als otomans i portuguesos, dels filipins (Lucoes) que tenien xarxes comercials a l'est, sud-est i est d'Àsia, va tenir efectes en els interessos turcs a l'Oceà Índic perquè Luzón finalment va donar la seva lleialtat a Habsburg controlava Espanya en una data més tard.

Imperi espanyol
Antecedents de la colonització de Filipines

Escut de Felip I de Castella, usat per Carles I d'Espanya abans de convertir-se en emperador.

A principis del segle xvi ocupava el soli pontifici Lleó X, protector de les arts i de les lletres. El 1516 per la mort de Fernando el Catòlic, un príncep de disset anys és duel d'uns estats de l'extensió i poder dels quals no hi havia exemple al món des dels temps d'Alejandro i Carlomagno. Carles I d'Espanya Emperador del Sacre Imperi Romà Germànic, rei d'Espanya, Nàpols, Sicília i Cerdeña, duc titular de Borgonya i arxiduc d'Àustria havia anat al port

de Tazones on havia rebut el Govern de mans del Regent de la Corona de Castella, el cardenal Adriano de Utrech, futur papa amb el nom d'Adriano VI.

Regnava a França el cavallerós Francisco I, la rivalitat del qual amb l'Emperador el va reduir a ser el seu presoner de guerra a conseqüència de la famosa batalla de Pavia. Enrique VIII, el braç dret de la Reforma governava l'Anglaterra; i el famós Don Manuel que havia aixecat el seu país a l'apogeu de la seva grandesa, regnava a Portugal estenent els seus alè al parell d'Espanya, à totes les regions de l'Orbe, amb les seves empreses i conquestes, com va ser el descobriment de la ruta atlàntica cap a les Índies pel cap de Buena Esperanza i el descobriment del Brasil.

... Constituïda Espanya sota el geni profundament organitzador dels Reis Catòlics havia aconseguit la unitat nacional, base del seu poder, formant de diversos estats independents una de sola i compacta Monarquia; havia elevat à gran altura tots els rams del saber humà, ascendint a prop de quatre-cents el nombre d'escriptors les obres dels quals es van publicar en aquella època anomenada del renaixement de les ciències i de les arts; i havia en fi adquirit tota la plenitud del seu ésser, ja que fent-se conqueridora, é imposant la seva llei à les massa, va fer ressonar amb el nom de les seves victòries les quatre parts del món i va estendre el seu domini fins més enllà dels seus límits geogràfics...

Felipe M. de Govantes98?

Època primera (1515-1564)
Article principal: Expedició de Magallanes-Elcano

Magallanes.

Els descobriments, tant els de Cristóbal Colón com els de Vasco de Gama assemblaven al món, quan els portuguesos rivalitzaven amb els espanyols en navegacions atrevides, buscant les espècies de les illes Moluques. Hernando de Magallanes va conjecturar l'existència de la unió dels dos mars, Atlàntic i Pacífic, proposant el seu descobriment al rei de Portugal. Desatès en aquesta cort acudeix a Valladolid en companyia del cosmògraf Rui Faleiro on els rep Carles I, a qui expliquen com és possible arribar a les Moluques per Occident, travessant mars no reservats als portuguesos pel Tractat de Tordesillas i, a més d'això, segons Faleiro, provar que les Illes de l'Espècie es trobaven a l'hemisferi castellà. Amb la influència de Juan Rodríguez de Fonseca, bisbe de Burgos, van aconseguir l'aprovació del rei Carles I.

El 22 de març de 1518 Carles I nomena capitans a Magallanes i Faleiro perquè parteixin a la recerca de les Illes de l'Espècie, i al juliol els eleva al grau de comendadors de l'Orde de Santiago i els atorga un conjunt de privilegis99?

Rèplica de la nao Victoria (Illa Cristina, 1991) en la seva visita al Japó el 2005, al moll d'Odaiba de Tòquio.

... Honrat amb l'hàbit de l'Ordre militar de Santiago i ple d'esperances, va traslladar-se Magallanes á Sevilla on el patriotisme del comerç va contribuir extraordinàriament a l'eficàcia dels preparatius, anticipant les quantitats necessàries. Allà va rebre l'estendard reial de mans de l'assistent d'aquella ciutat D. Martín de Leyva; va prestar amb tota la seva gent el jurament de fidelitat al Rei Carles I a l'església de Santa Maria de la Victòria i el dia 10 d'agost de 1519, després d'haver fet públiques oracions es va donar à la vela a Sanlúcar de Barrameda portant a les seves ordres les naus Trinidad, San Antonio, Victoria, Santiago i Concepción amb dos-cents trenta-quatre homes i queviures per a dos anys. ...

Felipe M. de Govantes100?

Havent recorregut dos mil llegües al mar del Sud des de final de novembre de 1520 fins a març de 1521, descobreixen dues germanes illes habitades per idòlatres. Eren part de les Marianes i hi van obtenir aigua i queviures. L'expedició va veure's llavors salvada.

Mapa del primer viatge de circumnavegació mundial, amb sortida i arribada a Sevilla i mostrant la seva escala prolongada a Sanlúcar de Barrameda (Cadis), Espanya.

La primera visita registrada pel món occidental es dona amb l'arribada del portuguès Fernando de Magallanes a l'illa de Homonhon, al sud-est de Samar el 16 de març de 1521, viatjant sota la bandera d'Espanya i que va morir en la batalla de Mactán després d'intervenir per donar suport al rajà Humabon de Cebú, en una contesa entre faccions rivals.

Conquesta Espanyola dels regnes Filipins (1565 - 1589)
Articles principals: Regne de Tondo, Rajanato de Cebu, Regne de Manila i Sultanat de Sulu.

Quan els espanyols van arribar a Filipines existia ja un bon nombre d'estats establerts, alguns dels quals havien existit des de feia més de sis segles. El més primerencament establert va ser el regne de Tondo al segle x, mentre que el rajanat de Cebú o la confederació de Madja-as es remuntava al segle xiii. El regne de Manila havia estat establert cap al 1500.

Abans de la colonització, els regnes filipins estaven dividits i escassament poblats. Això es va deure a les constants guerres entre regnes101i la freqüència comuna dels desastres naturals,102el que va facilitar la conquesta.103Els primers assentaments espanyols permanents a l'illa de Cebú van començar amb l'expedició de Miguel López de Legazpi el 1565, qui amb tan sols cinc vaixells i quatre-cents homes acompanyats de cinc monjos agustins, i reforçat el 1567 per altres dos-cents soldats, va poder repel·lir els portuguesos i començar l'era de la colonització espanyola que duraria més de tres segles. El seu net, Juan de Salcedo, qui va néixer a Mèxic, i va tenir un romanç amb la princesa Kandarapa de Tondo, que Legaspi, va desaprovar amb quaranta-cinc homes va conquerir el nord de Luzón (les províncies de Zambales, Pangasinán, La Unión, Ilocos i la costa de Cagayán), i va assegurar la submissió dels seus pobles al domini espanyol.

López de Villalobos va renovar les illes Filipines en honor de l'Infant d'Espanya, el futur Felip II, poc després de l'arribada dels espanyols a les illes. Durant el domini espanyol, es va unificar políticament l'arxipèlag que anteriorment estava compost per un cert nombre d'estats i ciutats-estat independents. Molts d'aquests estats tenien l'islam com a religió principal i tenien accés a rutes comercials que els connectaven a Àsia i a la resta del món musulmà. Els espanyols van introduir els seus codis basats en el dret romà, així com la impremta i el calendari gregorià, que va substituir en molts estats el calendari musulmà.

L'arribada dels ibèrics a l'arxipèlag filipí va suposar el fre a la gradual expansió islàmica cap al nord de l'arxipèlag. En arribar l'expedició de Magallanes, l'any 1521, l'islam estava establert en alguns indrets de Mindanao, Joló, en comarques tagales de Luzón, a Palawan i a les illes Calamianes, tot i que d'una forma molt laxa, sobretot en els tres últims llocs. Amb l'enviament de frares agustins a la ciutat de Cagayán de Oro, al nord de l'illa de Mindanao, es va aturar l'avanç de l'islam a la comarca. Fins i tot la Santa Seu va intentar facilitar la conversió al cristianisme concedint-los als habitants de l'illa privilegis com ara quedar exempts de la jurisdicció del Tribunal de la Santa Inquisició, no estar subjectes a molts impediments matrimonials legislats, i no haver de pagar deus ni primícies.

El conflicte amb els musulmans va entrar en vies de solució el 1645, quan el sultà Kudarat i els altres caps de Mindanao van cedir part del seu territori als espanyols i van permetre la tasca dels missioners en els seus dominis, mentre que els espanyols van reconèixer la sobirania dels líders musulmans. A més, es van delimitar els territoris ocupats pels musulmans i els cedits als espanyols i es va permetre predicar els missioners cristians als territoris dels musulmans.

Legazpi va construir un fort a Maynila i va fer propostes d'amistat a Lakan Dula, Lakan de Tondo, qui va acceptar. No obstant això, l'antic governant de Maynila, el rajà musulmà, Rajah Sulayman, que era vassall del sultà de Brunei, es va negar a sotmetre's a Legazpi, però no va aconseguir el suport de Lakan Dula ni dels assentaments de Pampangan i Pangasinan per al nord. Quan Tarik Sulayman i una força de Kapampangan i guerrers musulmans van atacar els espanyols en la batalla de Bangkusay, finalment va ser derrotat i assassinat, els espanyols també van destruir la ciutat emmurallada de Kapampangan. estat de Cainta.

El 1578, va esclatar la Guerra de Castella (Borneo) entre els espanyols cristians i els bruneans musulmans pel control de l'arxipèlag filipí. D'una banda, els besayans no musulmans recent cristianitzats dels Kedatuan de Madja-as i Rajanato de Cebu, més els Rajanato de Butuan (que eren del nord de Mindanao), així com les restes dels Kedatuan de Dapitan havien lliurat prèviament la guerra contra el Sultanat de Sulu, Sultanat de Maguindanao i Regne de Manila, després es van unir als espanyols en la guerra contra l'Imperi de Brunei i els seus aliats, l'estat titella de Brunei de Maynila, Sulu, que tenia vincles dinàstics amb Brunei, així com Maguindanao, que era un aliat de Sulu. Els espanyols i els seus aliats de Visayan van assaltar Brunei i van prendre la seva capital, Kota Batu. Això es va aconseguir com a

resultat en part de l'assistència que els van prestar dos nobles, Pengiran Seri i Pengiran Seri Ratna. El primer havia viatjat a Manila per oferir Brunei com a tributari d'Espanya a canvi d'ajuda per recuperar el tron usurpat pel seu germà, Saiful Rijal.104Els espanyols van acordar que si tenien èxit en la conquesta de Brunei, Pengiran Seri de fet es convertiria en el sultà, mentre que Pengiran Seri Ratna seria el nou Bendahara. El març de 1578, la flota espanyola, dirigida pel mateix De Sande, actuant com a Capità general, va iniciar el seu viatge cap a Brunei. L'expedició estava formada per 400 espanyols i mexicans, 1500 filipins nadius i 300 borneans.105La campanya va ser una de moltes, que també va incloure accions a Mindanao i Sulu.106?107?

Els espanyols van aconseguir envair la capital el 16 d'abril de 1578, amb l'ajuda de Pengiran Seri i Pengiran Seri Ratna. Sultan Saiful Rijal i Paduka Seri Begawan Sultan Abdul Kahar es van veure obligats a fugir a Meragang i després a Jerudong. A Jerudong, van fer plans per defugir l'exèrcit conqueridor de Brunei. Els espanyols van patir grans pèrdues a causa d'un brot de còlera o disenteria.108?109Eren tan debilitats per la malaltia que van decidir abandonar Brunei per tornar a Manila el 26 de juny de 1578, després de tot just 72 dies. Abans de fer-ho, van cremar la mesquita, una estructura alta amb un sostre de cinc nivells.110Pengiran Seri va morir l'agost-setembre de 1578, probablement de la mateixa malaltia que havia afectat els seus aliats espanyols, tot i que se sospitava que el sultà governant podria haver-lo enverinat. La filla de Seri, la princesa de Brunei, se'n va anar amb els espanyols i es va casar amb un tagal cristià, anomenat Agustín de Legazpi de Tondo i va tenir fills a Filipines.111?

Filipins durant l'era espanyola.

Alhora, el nord de Luzón es va convertir en un centre del "Comerç de Bahan" (comerç de bafan), que es troba en la Història de Japam de Lluís Fróis, es refereix principalment als robatoris, redades i saquejos realitzats pels pirates japonesos de Ky?sh?a quan van assaltar la Xina. mars El període Sengoku (1477–1603) o el període dels estats en guerra del Japó havia estès les activitats dels wak? ?? (Pirates japonesos) als mars de la Xina, alguns grups d'aquests assaltants es van traslladar a Filipines i van establir el seu assentaments a Luzón. A causa de la proximitat a les platges de la Xina, Filipines era un lloc propici per llançar incursions a les províncies de Guangdong i Fujian, i per a l'enviament amb Indochina i les Illes Ry?ky?.112Aquests van ser els dies felices de la branca filipina del comerç de Bahan. Per tant, els espanyols van buscar lluitar contra aquests pirates japonesos, entre els quals destacava el senyor de la guerra Tayfusa,113a qui els espanyols van expulsar després d'establir els inicis d'una ciutat-estat de pirates japonesos al nord de Luzón.114Els espanyols els van repel·lir a les llegendàries Combats de Cagayán.115A causa de la prohibició de comerç dels Ming de 1549 contra el shogunat Ashikaga com a conseqüència de les incursions pirates de Wokou, això va resultar en la prohibició que tots els japonesos ingressin a la Xina i que els vaixells xinesos navegar al Japó. Per tant, Manila es va convertir en l'únic lloc on els japonesos i els xinesos poden comerciar obertament, sovint també intercanviant plata japonesa per seda xinesa.116?

El 1587, Magat Salamat, un dels fills de Lakan Dula, juntament amb el nebot de Lakan Dula i senyors de les àrees veïnes de Tondo, Pandacan, Marikina, Candaba, Navotas i Bulacan, van ser executats quan la Tondo de 1587–1588 va fracassar117en què una gran aliança planificada amb el capità cristià japonès, Gayo (el mateix Gayo era un Woku que un cop va piratejar a Cagayán) i el sultà de Brunei, hauria restaurat l'antiga aristocràcia. El seu fracàs va resultar en l'estalvi d'Agustín de Legaspi i l'execució de Magat Salamat (el príncep hereu de Tondo).118A partir de llavors, alguns dels conspiradors van ser exiliats a Guam o Guerrero, Mèxic.

El poder espanyol es va consolidar encara més després de l'assimilació completa de Madja-as per part de Miguel López de Legazpi, la seva subjugació de Rajah Tupas, el Rajah de Cebu i la conquesta de Juan de Salcedo de les províncies de Zambales, La Unión , Ilocos, la costa de Cagayán i el saqueig del regne pirata del senyor de la guerra xinès Limahong a Pangasinan.119?120?

Els espanyols també van envair Nord de Taiwan i Ternate a Indonèsia, utilitzant guerrers filipins, especialment per filipí-visayans de Kedatuan de Dapitan i Bohol, antics enemics de Sultanat de Ternate, abans que els holandesos els expulsessin.121El Sultanat de Ternate va tornar a la independència i després va liderar una coalició de sultades contra Espanya.122?123Mentre Taiwan es va convertir en el bastió dels lleials a Ming i estat pirata del Regne de Tungning. Els espanyols i els moros dels sultanats de Maguindanao, Lanao i Sulu també van lliurar moltes guerres durant cents anys en el conflicte espanyol-moro, van ser recolzats per la llengua papú que parlava el sultanat de Ternate a Indonèsia. que va recuperar la independència d'Espanya,124així com el Sultanat de Brunei, no va ser fins al segle XIX que Espanya va aconseguir derrotar el Sultanat de Sulu i prendre Mindanao sota sobirania nominal.

Els espanyols van considerar la seva guerra amb els musulmans al sud-est asiàtic una extensió de la Reconquesta, una campanya de segles per reprendre i recristianitzar la pàtria espanyola que va ser envaïda pels musulmans del califat omeia. Les expedicions espanyoles a Filipines també van formar part d'un conflicte mundial iberoislàmic més gran125que incloïa una guerra contra el califat otomà que acabava d'envair antigues terres cristianes al Mediterrani

oriental i que tenia un centre d'operacions al sud-est asiàtic al seu vassall proper, la Sultanat d'Aceh.126Així Filipines es va convertir en un teatre de les Guerres habsburg-otomanes en curs arreu del món.

Amb el temps, també es van establir fortificacions espanyoles a Taiwan i les illes Moluques. Aquests van ser abandonats i els soldats espanyols, juntament amb el recent cristianitzat nadius de les Moluques, es van retirar a Filipines per tornar a concentrar les seves forces militars a causa d'una amenaça d'invasió pel lleialista de la dinastia Ming nascut al Japó, Koxinga, governant del Regne de Tungning.127No obstant això, la invasió planejada va ser avortada. Mentrestant, es van enviar colons a les illes del Pacífic de Palau i les Marianes.128?

El croquis de la Plaça de Roma Manila per Fernando Brambila, membre de l'Expedició Malaspina durant la seva escala a Manila el 1792.

El 1593, un seguici diplomàtic dirigit al "Rei de Luzón" del Rei de Cambodja que portava un elefant com a tribut129va arribar a Manila. El rei de Cambodja, que va ser testimoni de l'activitat militar dels Llums precolonials que eren mercenaris a tot el sud-est asiàtic, fins i tot a Birmània i Siam,130ara va implorar els nous governants de Luzón, els espanyols, que l'ajudessin en una guerra per recuperar el seu regne d'una invasió dels siamesos.131Això havia causat el desafortunat Guerra hispano-camboyana que, tot i que va acabar en un fracàs, havia assegut les bases de la futura restauració de Cambodja del domini tailandès sota la Cochinchina francesa que va recórrer als aliats espanyols.

Virrei de Nova Espanya (1565-1821)
Article principal: Capitania General de Filipines

Mapa del Virreinato de Nueva España el 1794. Anterior a la pau de Basilea i a l'abandonament del Fort de Sant Miquel a l'illa de Vancouver.

El territori de les Filipines va ser governat pel Virrei de Nova Espanya des del 1565 fins a la independència de Mèxic el 1821. Fins aleshores les illes eren administrades des de la Ciutat de Mèxic i controlades a través del port d'Acapulco, a la costa novohispana del Pacífic. No va ser fins a la independència de Mèxic quan van passar a ser administrades directament per Madrid. La ruta del Galeón Manila-Acapulco connectava Mèxic amb Filipines. Legalment, als Gal·lesos de Manila només se'ls permetia comerciar entre Mèxic i Filipines, però, el comerç il·legal, el comerç i la migració interna ocorrien en secret entre Filipines i altres nacions de les Amèriques espanyoles a causa de l'enorme demanda i rendibilitat. de productes asiàtics a Amèrica Llatina i aquest desafiament clandestí als decrets colonials espanyols que prohibien el comerç, va continuar durant tot el període dels Galeons de Manila.132Com que el Virreinato de Nueva España era més a prop que Madrid, la majoria dels colons i soldats enviats a Filipines eren llatinoamericans (criolls, mestissos i indis).133Va ser una empresa més difícil compara els espanyols a Espanya, ja que Espanya no estava sola en les creuades contra turcs i marroquins a Europa i el Mediterrani, ja que tenia aliats com Portugal, França i Itàlia.134Mentrestant, Filipines era l'únic territori de majoria catòlica a Àsia.135Filipines estava envoltada per la Xina, el país budista més gran, i per Indonèsia, el país musulmà més gran,136però tot i així es va defensar.

El primer cens a Filipines es va fundar el 1591, sobre la base dels tributs recaptats. Els tributs compten la població fundadora total d'Hispano-Filipines com 667.612 persones,137dels quals: 20.000 eren comerciants immigrants xinesos, en diferents moments: al voltant de 15.600 persones eren soldats-colons llatinoamericans que van ser enviats des de Perú i Mèxic i van ser enviats a Filipines anualment,1383.000 eren residents japonesos,139i 600 eren espanyols purs d'Europa.140D'aquests espanyols, 236 van ser enobligats i van rebre encàrrecs per governar a les nombroses províncies de Filipines.141També hi havia un nombre gran però desconegut de filipins indis perquè van importar quantitats massives d'esclaus de Bengala i el sud de l'Índia. Això va fer que els bengalís de parla indoeuropea i els nals de parla dravidiana tinguessin presència a les àrees rurals de Filipines.142la resta de la població eren malaisis i negrits. Per tant, amb només 667.612 persones, durant aquesta era, Filipines es trobava entre les terres més escassament poblades d'Àsia. Per contra, Japó durant aquesta era (el segle xvi) ja tenia una població de 8 milions o Mèxic tenia una població de 4 milions, cosa que era enorme en comparació als mers 600.000 de Filipines. El 1600, el mètode de comptatge de la població va ser renovat pels funcionaris espanyols, els quals després van basar el comptatge de la població a través de registres eclesiàstics.

El 1635, Don Sebastián Hurtado de Corcuera, qui era governador de Panamà, va importar peruans i panamenys (inclosos colons genovesos de Panamà Vell)143com a soldats per fer la guerra contra el Mindanao musulmà i com a colons per fundar el Presidi de Zamboanga.51?

El 28 d'abril de 1750 a Panique, bisbat de Nova Segòvia, província de Pangasinán va rebre el baptisme senyor Fernando I Alimudín, titulat rei de Joló.144?

Mapa de la Capitania General de les Filipines.

El 1785 el rei Carles III d'Espanya crea la Reial Companyia de les Filipines assumint les funcions que fins aquell moment havia vingut desenvolupant la Reial Companyia Guipuscoana de Caracas. Impulsada per empresaris bascos va tenir el monopoli de la indústria del comerç i va servir per mantenir una activitat estable entre Àsia i Espanya i va reforçar el paper de Filipines en l'entorn asiàtic. No obstant, va reduir els drets de monopoli de les altres companyies de l'imperi el que va donar lloc a problemes sobre competències amb els quals operaven amb productes similars amb Amèrica. Més greus van ser els conflictes amb els mateixos filipins, que feien servir la ruta amb Acapulco per a les seves activitats i amb el Regne Unit, que mantenia el comerç asiàtic com a primera potència. Aquests problemes van derivar en una progressiva decadència del projecte a partir de 1794, quedant pràcticament inoperativa a finals del segle xviii i començaments del XIX. Durant la regència de Maria Cristina en nom d'Isabel II, la companyia va ser dissolta.

La Diputació Provincial de les Illes Filipines va ser un òrgan creat el 1813 per la Junta Superior Provincial dependent de la Junta Suprema Central Governativa d'Espanya i Índies, creada com a govern temporal d'Espanya en plena Guerra de la Independència Espanyola.

El 1814 Fernando VII reinstauraria l'absolutisme, per la qual cosa les diputacions provincials van quedar abolides fins al pronunciament liberal del Rafael de Reg de 1820, que donaria lloc al seu ressorgiment.

Durant el període espanyol es van fundar nombroses ciutats i nuclis urbans, es va crear molta infraestructura, es van introduir diversos cultius i ramats. El comerç va florir. Els missioners espanyols van cristianitzar la majoria de la població i van fundar escoles, universitats i hospitals per totes les illes. Durant aquesta època hi va haver Immigració espanyola a Filipines. L'estudi d'antropologia realitzat per l'investigador Matthew C. Go, d'altra banda, mostra que l'ascendència espanyola pot arribar fins al 6% de la població mentre que el 12,7% de la població pot classificar-se antropològicament com a llatinoamericana.145?

Ja que els llatinoamericans enviats pels espanyols a Filipines eren exiliats polítics. Aquests llatinoamericans van incitar els filipins a rebel·lar-se eventualment ja que es van inspirar en les Guerres d'Independència dels llatinoamericans A més de la immigració llatinoamericana a Filipines, els nobles nadius, els administradors espanyols i els empresaris xinesos van importar quantitats massives d'esclaus de Bengala i el sud de l'Índia. Això va fer que els bengalís de parla indoeuropea i els nals de parla dravidiana tinguessin presència a les àrees rurals de Filipines.146?

Ocupació britànica (1762-1764)
Article principal: Ocupació britànica de Manila

Gran Bretanya va declarar la guerra a Espanya el 4 de gener de 1762, i el 24 de setembre de 1762, una força de soldats regulars de l'exèrcit britànic i soldats de la Companyia Britànica de les Índies Orientals, recolzats pels vaixells i homes de l'Esquadró de les Índies Orientals. de la Marina Reial britànica, va naugar cap a la Badia de Manila des de Madrás, Índia.147Batalla de Manila (Manila (1762)) va ser sitiada i va caure davant dels britànics el 4 d'octubre de 1762.

Fora de Manila, el líder espanyol Simón de Anda i Salazar va organitzar una milícia de 10.000 en la seva majoria de Pampanga per resistir els intents britànics d'estendre la seva conquesta fora de Manila. Anda i Salazar va establir el seu quarter general primer a Bulacan, després a Bacolor.148Després d'una sèrie d'escarafalls i intents fallits de donar suport als aixecaments filipins, el comandament britànic va admetre davant el Secretari de Guerra a Londres que els espanyols estaven "en plena possessió del país".149L'ocupació de Manila va acabar l'abril de 1764 segons l'acordat en les negociacions de pau per a la Guerra dels Set Anys a Europa. Els espanyols llavors van perseguir la Binondo comunitat xinesa pel seu paper a ajudar els britànics.150Un nombre desconegut de Soldats indis coneguts com a cipayoss, que van arribar amb els britànics, van desertar i es van establir a les rodalies de Cainta, Rizal, cosa que explica les característiques índies úniques de generacions de residents de Cainta.151?

Revolucions hispanoamericanes i domini directe espanyol
Vegeu també: Activitats militars de Filipines a les Amèriques

El 1766 es va establir comunicació directa amb Espanya i comerç amb Europa a través d'un vaixell nacional amb base a Espanya. El 1774, els oficials colonials de Bulacan, Tondo, Laguna Bay i altres àrees al·lèrgiques a Manila van informar amb consternació que els soldats i desertors (de Mèxic, Espanya i Perú) donats de baixa durant l'ocupació britànica estaven brindant als indis entrenament militar per a les armes que havien estat difosa per tot el territori durant la guerra.152Les expedicions des d'Espanya van ser administrades des del 1785 per la Reial Companyia Filipina, a la

qual se li va atorgar un monopoli de comerç entre Espanya i les illes que va durar fins al 1834, quan la companyia va ser rescindit per la corona espanyola a causa de mala gestió i pèrdues econòmiques.153Sobre aquesta època, Governador ni el general Anda es va queixar que els soldats llatinoamericans i espanyols enviats a Filipines s'havien dispersat "per totes les illes, fins a les més llunyanes, a la recerca de subsistència".154?

El 1781, el Governador General José Basco i Vargas va establir la Societat Econòmica dels Amics del País.155Filipines va ser administrada des del Virreinato de Nueva España fins que la independència de Mèxic el 1821 va requerir el govern directe d'Espanya sobre Filipines a partir d'aquell any.

A les Amèriques; Els filipins a l'estranger van estar involucrats en diversos moviments anticol·lonials, Filomeno V. Aguilar Jr. en el seu article: "Manilamen and seafaring: engagement the maritima world beyond the Spanish realm", va afirmar en ell que els filipins que internacionalment s'anomenaven Manilamen estaven actius en les armades. i exèrcits del món fins i tot després de l'era dels gal·lesos de Manila, com el cas de la guerra d'independència argentina en què un argentí d'ascendència francesa, Hypolite Bouchard, va sentir Monterey California com a corsari de l'exèrcit argentí. El seu segon vaixell, el Santa Rosa, capitanejat per l'estatunidenc Peter Corney, tenia una tripulació multiètnica que incloïa filipins.156S'ha proposat que aquests filipins fossin reclutats a San Blas, Mexico un port alternatiu a Acapulco Mèxic on diversos filipins s'havien assentat durant el Galeón Manila-Acapulco era comercial.157Les relacions argentino-filipines es poden rastrejar fins i tot abans, ja que Filipines ja rebia immigrants d'Amèrica del Sud, com el soldat Juan Fermín de San Martín, qui era germà del líder de la Revolució Argentina José de San Martín.

Així mateix, a Mèxic, al voltant de 200 filipins van ser reclutats per Miguel Hidalgo en la seva revolució contra Espanya, el més destacat dels quals va ser el nascut a Manila Ramón Fabié158?159després, quan la revolució va ser continuada pel president Guerrero, el general Isidoro Montes de Oca, un altre filipí-mexicà, havia participat en la guerra revolucionària mexicana contra Espanya també.160La recent participació de filipins a l'estranger en guerres antiimperialistes a les Amèriques va començar fins i tot abans, quan els filipins a l'assentament de Saint Malo, Louisiana van ajudar els Units en la defensa de Nova Orleans durant la Guerra de 1812.161?

Després de la independència de Mèxic, els filipins van tenir aquest efecte a Mèxic que hi va haver plans entre els mexicans nou independitzats per ajudar els filipins a rebel·lar-se contra Espanya també, fins i tot hi va haver un memoràndim secret del govern mexicà que deia:

Ara que els mexicans afortunadament hem obtingut la nostra independència per la revolució contra el domini espanyol, és el nostre deure solemne ajudar els països menys afortunats especialment a Filipines, amb qui el nostre país ha tingut les relacions més íntimes durant els últims dos segles i un mitjà. Hauríem d'enviar agents secrets amb un missatge als seus habitants perquè s'aixequin en revolució contra Espanya i que els donarem ajuda financera i militar per guanyar la seva llibertat. Si Filipines aconsegueix obtenir la seva independència d'Espanya, l'hem de felicitar calorosament i des d'una aliança d'amistat i comerç amb ella com a nació germana. A més, hem de reprendre les íntimes relacions Mèxic-Filipines, tal com eren durant els dies felices del comerç de gal·les entre Acapulco i Manila.162?

Així mateix, en aquest període, els filipins a l'estranger també estaven actius a Àsia-Pacífic, especialment a la Xina i Indochina. Durant la rebel·lió de Taiping, Frederick Townsend Ward tenia una milícia que emprava estrangers per sofocar la rebel·lió per al govern de Qing. Al principi, va contractar aventurers estatunidencs i europeus, però van demostrar ser rebels. Mentre reclutava millors tropes, va conèixer el seu ajudant de camp, Vincent (¿Vicente?) Macanaya, que tenia vint-i-set anys el 1860 i formava part de la gran població filipina que vivia llavors a Xangai, que "eren hàbils a bord dels vaixells i més que una mica problemàtics a terra", com ho va expressar periodísticament Caleb Carr. it.163Smith, un altre escriptor sobre la Xina, també assenyala al seu llibre: "Mercenaris i mandarins" que els homes de Manila tenien "reputació de ser lluitadors valents i ferésços" i "abundaven a Xangai i sempre estaven ansiosos per l'acció". Durant aquesta rebel·lió de Taiping, el juliol de 1860, la força d'homes de Manila de Townsend Ward, entre un i dos-cents mercenaris, va assaltar amb èxit la prefectura de Sung-Chiang.164Per tant, mentre que Filipines va anar engendrant lentament amb el fervor revolucionari sent reprimit per Espanya, els filipins a l'estranger han tingut un paper actiu en els compromisos militars i navals de diverses nacions a Amèrica i Àsia-Pacífic.165Soldats de Filipines van ser reclutats per França, que estava aliada amb Espanya, per protegir inicialment els conversos indoxins al catolicisme romà que van ser perseguits pels seus governs nadius, i més tard per una conquesta reial de Vietnam i Laos, així com per l'establiment del Protectorat de Cambodja, que va ser alliberat de les invasions tailandeses i restablert com un estat vassall de França amb la unió franco-espanyola. -Forces filipines creant Cochinchina francesa que va ser governada des de l'antiga ciutat cambodjana i ara vietnamita de Saigon.166El descontentament Criollo i llatí contra els peninsulars (espanyols directes d'Espanya) esperonats pel seu amor a la terra i el seu poble patit tenien un odi justificat contra els explotadors Peninsulars que només ocupaven alts càrrecs per la seva raça i lleialtat

inquebrantable a la pàtria. Això va resultar en l'aixecament d'Andrés Novales, un soldat nascut a Filipines que va guanyar gran fama a l'Espanya més rica però va decidir tornar per servir a les Filipines més pobres. Va ser recolzat per soldats locals, així com per ex oficials de l'exèrcit espanyol de Filipines que eren principalment de l'ara sobirà Mèxic167així com les nacions recentment independents de Colòmbia, Veneçuela, Perú, Xile, Argentina i Costa Rica.168L'aixecament va ser brutalment reprimit però va presagiar el Motí de Cavite de 1872 que va ser un precursor de la Revolució filipina .169?170?171Arran de la participació dels soldats xilens en l'aixecament d'Andrés Novales contra Espanya, el fundador irlandès-xilè de Xile, Bernardo O'Higgins, es va assabentar del sentiment antiespanyol entre els filipins i va planejar enviar una flota per alliberar Filipines d'Espanya. , sota el comandament de l' almirall escocès-xilè, Lord Thomas Cochrane. La flota hauria estat enviada a Filipines de no haver estat per l'intempestiu exili de Bernardo O'Higgins.172?

No obstant això, Hispano-Filipines va assolir el seu zenit quan el Marcelo Azcárraga Palmero nascut a Filipines es va convertir en un heroi en restaurar la Casa de Borbó Dinastia d'Espanya al tron durant el seu període com a Tinent General (General de tres estrelles) després que els Borbons hagin estat deposats pels revolucionaris. Es va convertir en Primer Ministre de l'Imperi espanyol i se li va atorgar l'ordre del Toisó d'Or, que es considera l'ordre de cavalleria més exclusiva i prestigiosa del món.173?

De la Revolució filipina a la independència

Revolució filipina

Al final del segle xix es desenvolupa un moviment independentista, el Katipunan, que s'enfrontaria en un conflicte armat amb la governació espanyola i donaria lloc a l'anomenada Revolució filipina. Un dels personatges clau d'aquest moviment va ser José Rizal, cirurgià oftalmòleg i novel·lista, injustament acusat de ser membre del Katipunan, però el seu assassinat per les autoritats espanyoles el 1896 en va fer un màrtir nacional i va reforçar la resistència al règim virreinal. Altres personatges claus van ser Andrés Bonifacio fundador del Katipunan i el general Emilio Aguinaldo un altre dels líders del moviment independentista.

Després de la intervenció dels Estats Units durant la Guerra Hispano-Americana, que en un principi va manifestar que només volia ajudar els rebels a assolir la independència, es va produir la derrota espanyola amb la proclamació d'independència i l'establiment de la Primera República Filipina.

Governadors

Vegeu: Governadors de Filipines.

El Reial Governador General de les Filipines va dirigir aquesta colònia espanyola fins al seu traspàs als Estats Units d'Amèrica. El governador també posseïa el títol de capità general, un rang militar conferit per les Corts espanyoles. Aquests governants van controlar des de l'estratègica posició de Manila a les illes Filipines i a la resta de les Índies Orientals espanyoles des del 1565 al 1821, data en què deixen de formar part del Virrei de Nova Espanya i passen a constituir una capitania general aïllada fins al 1898, subsistint fins al 1899 amb els arxipèlags de les Carolines, Marianas i Palaos.

Guerra Hispano-Estatunidenca

Vegeu: Guerra Hispano-Estatunidenca.

Durant la Guerra Hispano-Estatunidenca, els Estats Units fomenten el moviment independentista a Filipines i després aixafen la presència militar espanyola. El 10 de desembre de 1898, el Tractat de París que posa fi a la guerra hispano-nord-americana, estableix que Espanya cedeixi les seves últimes colònies, fins i tot les Filipines, per 20 milions de dòlars però entre 1899-1900 s'ha de fer un nou tractat de París pels assols de Simbuctú i Cagayán i a més se'ls va condemnar per ajudar els filipins contra les seves tropes des d'aquests assol·lits.

El 23 de gener de 1899 es va promulgar la Constitució de la República Filipina, i Aguinaldo va ser nomenat president de la República. Posteriorment, Emilio Aguinaldo, davant la pregunta del periodista Guillermo Gómez Rivera sobre si s'arreplegava d'alguna cosa de la seua vida va declarar:

Sí. Estic arreplegat en bona part per haver-me aixecat contra Espanya i, és per això, que quan es van celebrar els funerals a Manila del Rey Alfonso de España, jo em vaig presentar a la catedral per a sorpresa dels espanyols. I em van preguntar per què havia vingut als funerals del Rei d'Espanya en contra del qual em vaig alcé en rebel·lió... I, els dic que continua sent el meu Rei perquè sota Espanya sempre fóssim súbdits, o ciutadans, espanyols però que ara, sota Estats Units, som tan sols un Mercat de consumidors de les seves exportacions, quan no pàries, perquè mai ens han fet ciutadans de cap estat dels Estats Units... I els espanyols em van obrir pas i em van tractar com el seu germà en aquell dia tan significatiu...

16 de desembre de 1958.174?

La Primera República de Filipines (1899–1901)
Emilio Aguinaldo el president de la primera república de Filipines

El 23 de gener de 1899, la Primera República de Filipines va ser proclamada sota la primera constitució democràtica d'Àsia, amb Aguinaldo com el seu president. Sota Aguinaldo, l'Exèrcit Revolucionari de Filipines també va ser renovat per ser racialment tolerant i progressista, ja que tenia una composició multiètnica que incloïa diverses altres races i nacionalitats a més del filipí nadiu, sent els seus oficials. Juan Cailles un mestís indi (Índia) i francès va servir com un General de Divisió,175: 507 el filipí xinès José Ignacio Paua va ser un General de Brigada,176i Vicente Catalán, qui va ser nomenat Almirante Suprem de l'Armada Revolucionària de Filipines, era un cubà d'ascendència criolla.177Diverses nacions, en la seva majoria llatinoamericanes, també van influir en la nova República, el Sol a la bandera de Filipines va ser pres del Sol de maig de Perú, Argentina, i Uruguai que simbolitzaven Inti que era el déu sol inca, mentre que les estrelles de la bandera estaven inspirades en les estrelles de les banderes de les nacions de Texas, Cuba, i Puerto Rico.178La Constitució de la Primera República de Filipines també va ser influenciada per les Constitucions de Cuba, Bèlgica, Mèxic, Brasil, Nicaragua, Costa Rica , i Guatemala, a més d'utilitzar la Constitució francesa de 1793.179?

Una de les primeres banderes dels revolucionaris filipins.

Malgrat l'establiment de la Primera República Filipina, Espanya i Estats Units havien enviat comissionats a París per redactar els termes de la [(Tractat de París (1898) per posar fi a la guerra hispanoamericana. El representant filipí, Felipe Agoncillo, havia estat exclòs de les sessions perquè el govern d'Aguinaldo no estava reconegut per la família de nacions. Tot i que hi va haver una oposició interna substancial, Estats Units va decidir annexar les Filipines. Tot i que la primera República de Filipines es va inspirar en les revolucions francesa i americana, més les repúbliques llatinoamericanes; els mateixos estatunidencs i francesos van intentar aixafar la revolució a Filipines.180A més de Guam i Puerto Rico, Espanya es va veure obligada en les negociacions a cedir Filipines als EUA a canvi d'US$20.000.000,00.181El president estatunidenc McKinley va justificar l'annexió de Filipines dient que era "un regal dels déus" i que, atès que "no eren aptes per a l'autogovern , ... no ens quedava res per fer sinó prendre'ls a tots, i educar els filipins, elevar-los, civilitzar-los i cristianitzar-los",182?183tot i que Filipines ja havia estat cristianitzada pels espanyols al llarg de diversos segles. La Primera República de Filipines va resistir l'ocupació estatunidenca, cosa que va resultar en la Guerra filipí-estatunidenca (1899-1913).

El PIB per càpita estimat per a Filipines el 1900, l'any en què Espanya se'n va anar i la Primera República de Filipines va estar en funcionament, va ser d'1,033.00. Això el va convertir en el segon lloc més ric de tot Àsia, només una mica per darrere del Japó ($1135,00) i molt per davant de la Xina ($652,00) i l'Índia ($625,00).184?

Guerra Filipí-Estatunidenc
Article principal: Guerra Filipí-Estatunidenc

El govern estatunidenc havia assegurat als rebels filipins que el seu únic interès residia a derrotar Espanya, i de pas, ajudar els filipins a aconseguir la independència. El president estatunidenc McKinley havia declarat públicament que l'annexió de les Filipines, «hauria estat, d'acord amb el nostre codi moral, una agressió criminal». Però després de la derrota d'Espanya, els Estats Units es van tornar contra els filipins, els quals els havien proporcionat important ajuda militar i informació logística, i es van apoderar de les Filipines convertint-la en una colònia estatunidenca. McKinley explicaria que «els filipins eren incapaços d'auto-governar-se», i que Déu li havia indicat que no podien fer altra cosa més que «educar-los i cristianitzar-los», tot i que les Filipines ja havien estat cristianitzades pels ibèrics al llarg de diversos segles, una cosa normal si es té en compte una anècdota que compta que quan li van anunciar la presa de Manila, va haver de buscar les Filipines en un mapa ja que desconeixia on s'ubicaven.

Jo caminava per la Casa Blanca, nit rere nit, fins a mitjanit; i no sento vergonya en reconèixer que més d'una nit he caigut de genolls i he suplicat llum i guia al Déu Totpoderós. I una nit, tard, rebo La seva orientació, no sé com, però la rebo: primer, que no hem de tornar les Filipines a Espanya, el que seria cobejat i deshonrós; segon, que no les hem de lliurar a França ni a Alemanya, els nostres rivals comercials a l'orient, el que seria indigne i mal negoci; tercer, que no els hem de deixar als filipins, que no estan preparats per auto-governar-se i aviat patirien pitjor desordre i anarquia que en temps d'Espanya; i quart, que no tenim més alternativa que recollir tots els filipins i educar-los i elevar-los i civilitzar-los i cristianitzar-los, i per la gràcia de Déu fer tot el que puguem per ells, com a prògims pels qui Crist també va morir. I

llavors, torna al llit i dorm profundament, i al matí següent vaig trucar a l'enginyer en cap del Departament de Guerra (el nostre creador de mapes) i li vaig dir que posés les Filipines al mapa dels Estats Units, ¡i allà hi són, i allà quedaran mentre jo sigui president!

William McKinley185?

Vinyeta d'un diari estatunidenc on es denunciava com a soldats nord-americans afusellaven nens filipins majors de 10 anys.

Quan el recent proclamat Govern de Filipines va comprovar que havia estat enganyat, i que en realitat les tropes estatunidenques s'havien desplaçat a Filipines per envair el país, va proclamar una declaració de guerra contra Estats Units el 2 de juny de 1899.

Aguinaldo va dirigir les tropes filipines contra les forces superiors en nombre dels ocupants. El 23 de març de 1901 va ser capturat per les forces estatunidenques a Palanan, província d'Isabela, gràcies a una estratagema ideada pel general Frederick Funston, en la qual els soldats estatunidencs van simular rendir-se.

Posat davant l' alternativa de ser sumàriament executat o renunciar a l' acció militar i acceptar la sobirania estatunidenca, Aguinaldo va cedir i signar la rendició l' 1 d' abril de 1901. Malgrat la perseverança de focus aïllats de resistència que van seguir combatent per la independència fins al 1913, amb la rendició d'Aguinaldo es va oficialitzar l'ocupació estatunidenca de les Filipines.

La guerra filipí-estatunidenca va tenir com a resultat pèrdues massives en la població filipina. La majoria dels historiadors moderns situen el nombre de morts en la guerra entre 200.000 i 250.000, amb algunes estimacions de fins a 1 milió.186?187Alguns episodis d'aquest enfrontament van ser especialment cruels, com les ordres del llavors comandant estatunidenc, Jacob Smith, dient a les seves tropes: «com més assassineu, més plaer em donareu». Smith a més va ordenar als seus soldats matar tots els homes, dones i nens majors de 10 anys, en resposta a la massacre de Balangiga, una acció militar de la guerrilla filipina, que va llançar un atac sorpresa contra la infanteria estatunidenca. La venjança, descarregada sobre la població civil innocent de Samar va provocar més de 2 i 2,5 mil morts.188?189?

Ocupació estatunidenca
Article principal: Divisió Administrativa de Filipines de 1916

El 31 de desembre de 1916 s' organitza territorialment l' arxipèlag sobre la base de tres grans divisions: trenta-sis províncies, les set províncies del Departament de Mindanao i Sulu, i el territori de la ciutat de Manila.190?

Les trenta-sis províncies són les següents: Albay, Ambdós
Camarines, Antique, Bataan, Batanes, Batangas, Bohol, Bulacan, Cagayán, Capiz, Cavite, Cebú, Ilocos Norte, Ilocos Sur, Iloilo, Isabela, Laguna, La Unión, Leyte, Mindoro, Misamis, Mountain Province, Nova Ecija, Nova York, Negres Occidental, Negres Oriental, Palawan, Pampanga, Pangasinan, Rizal, Samar, Sorsogon, Surigao, Tarlac, Tayabas i Zambales.

Les províncies del Departament de Mindanao i Sulu són les següents:
Agusan, Bukidnon, Cotabato, Dávao, Lanao, Sulu i Zamboanga.

La ciutat de Manila va a comptar amb una jurisdicció independent, de manera que no estarà inclosa en el territori d'una província, però, a falta de disposicions especials, el terme «província» pot ser interpretat per incloure la ciutat de Manila, amb el propòsit de donar compliment a les lleis d'aplicació general.

El setembre de 1901, 34 soldats estatunidencs van morir en una acció de la resistència nacionalista a prop de la ciutat de Balangiga. La població de la ciutat va ser massacrada un mes després en una operació de represàlia de l'exèrcit estatunidenc.191?

Durant la guerra, la tècnica de "water cure" – que consistia a mantenir un presoner a terra i en fer-li absorbir aigua en abundància – es va utilitzar massivament per fer parlar els presoners filipins.192?

Segona Guerra Mundial i ocupació japonesa

Article principal: Campanya de les Filipines (1944-45)

La invasió japonesa va començar el 8 de desembre de 1941. Les forces estatunidenques, ajudades per nombrosos efectius filipins, sota el comandament del General Douglas MacArthur, van ser forçades a retirar-se a la península de Batán, tot i que la seva resistència va continuar fins a l'abril.

Fotografia d'Intramurs destruït l'abril de 1945.

Després de la seva rendició, els supervivents van ser conduïts fins a Batán, en la qual va ser coneguda com la Marxa de la mort de Batán. La resistència aliada va continuar per un mes més a l'illa fortalesa de Corregidor.

El 14 d'octubre de 1943, es va proclamar la Segona República Filipina, un govern dependent del Japó. José P. Laurel, excolaborador de Quezón va ser nomenat president per les autoritats japoneses. Aquest any es va produir l'incident Laurel en què es van veure involucrats, a més dels filipins, els estatunidencs i espanyols.

El 1944 les tropes del General MacArthur van desembarcar a l'illa de Leyte, produint-se la batalla del Golf de Leyte, des del 23 d'octubre fins al 26 d'octubre de 1944, la batalla naval més gran de la història del món modern.

Després de Varsòvia i Stalingrado, Manila va ser una de les ciutats que més destruccions van patir. Més de 50.000 civils van morir, molts assassinats com va ser el cas dels 50 espanyols que es trobaven al consolat quan va ser assaltat pels nipons. L'11 d'abril de 1945 el govern d'Espanya, per les atrocitats comeses a Intramuros, trenca les seves relacions diplomàtiques amb l'Imperi Japonès.193Dels prop de 1300 missioners catòlics espanyols, presents llavors a l'arxipèlag, almenys 66 van morir durant la guerra, molts d'ells assassinats pels japonesos.194?